

opusdei.org

"Srela sam te i shvatila da je život još uvijek lijep"

Jessica van Leeuwen,
uzgajivačica mlijeka i majka
šestero djece, borila se s
agresivnim oblikom raka
mozga kada je u kolovozu 2023.
na Novom Zelandu upoznala
prelata Opusa Dei. Ovo je
njezina priča.

10.08.2024.

Diljem svijeta ljudi koji su pogledali
[video najzanimljivijih trenutaka](#)

posjeta prelata Opusa Dei, mons.
Fernanda Ocariza, na Novi Zeland
prošlog kolovoza bili su dirnuti
mirom i radošću kojom je 40-
godišnjakinja zračila suočena s
prognozom koja joj je davala još
najviše godinu dana života.
Pridružili su joj se u molitvi za
čudotvoran lijek, ali Bog je imao
druge planove. 30. travnja 2024.
Jessica je preminula u hospiciju
Waikato u pratnji supruga Norberta i
majke Linde.

Jessica je bila najstarija od četvero
djece Linde i Geoffa Deanea,
uzgajivača mlijeka u okrugu Waikato
na Novom Zelandu. Njezina mlađa
braća i sestre je se sjećaju kao
zaštitnički nastrojene starije sestre
pune ljubavi, mirotvorca u njihovim
svađama. “Gledajući sada Jessinu
djecu,” kaže najmlađi Alex, “vidim
puno sebe u njima. Thomas,
Anastasia i Marie uvijek paze na

mlađe, slijede njezine ljubazne običaje.”

Dok je studirala biologiju i kemiju na Sveučilištu Waikato početkom 2000-ih, Jessica je postala dobra prijateljica s nekim članovima Opusa Dei i pridružila se društvenim projektima koje je organizirao Rimbrook Study Center u Hamiltonu. Njihovo prijateljstvo pomoglo joj je da ponovno otkrije katoličku vjeru kojoj su je poučavali njezini roditelji, te da na kraju shvati svoj poziv kao supernumerarije.

Godine 2009. udala se za Norberta, koji je emigrirao na Novi Zeland iz Nizozemske pet godina ranije. Do tada je već započela doktorat, što bi moglo pokrenuti znanstvenu karijeru da nije njezine ljubavi prema zemlji. Umjesto toga, odabrala je obiteljski život s Norbertom na vlastitoj farmi mlijeka. Tamo je naporno radila: vodila je farmu dok

je Norbert radio u gradu, brinula se za svakodnevne potrebe njihove djece i nekako dovršila doktorat i uzgajala vrhunsko stado krava.

Bila je oduševljena što je kroz Djelo otkrila da svakodnevni rad može biti molitva i pomoć u tome da netko postane svetac. Mnogi smatraju da je taj cilj i postigla.

Okupljeni na njezinoj misi zadušnici u crkvi svetog Josipa u Morrinsvilleu čuli su da je Jess voljela raditi. Kada bi je netko zamolio da moli za njega, uvijek bi odgovorila s: "Prikazat ću svoj posao." Tijekom tečaja u ruralnom mjestu Brooklands svoje je slobodno vrijeme provodila prskajući korov. "Zar ne misliš da bi se trebala opustiti?" upitana je. "Kako to misliš?" odgovorila je. "Ovo me opušta!"

Prijatelji su svjedočili o njezinoj velikoj toplini i sposobnosti povezivanja s drugima. Tijekom

magisterija bila je u Kaliforniji na konferenciji. Šetajući plažom u rano jutro, zastala je razgovarati sa starijom ženom, napomenuvši kako je jutro bilo prekrasno i kako je uživala u pogledu na ocean s druge strane Pacifika. Na kraju razgovora žena ju je pažljivo pogledala i zahvalila joj. Tog je jutra došla na plažu tako tužna da je namjeravala ući u vodu i okončati svoj život. “Onda sam upoznala tebe i shvatila da je život ipak lijep”, rekla je mladom Kiwiju.

“Slučajan susret, razgovor od 10 minuta – Jess je promijenila ljude. Njezin iskreni angažman s ljudima bio je zaista poseban”, rekla je njezina prijateljica Anne. “Mislim da je dirnula mnogo, mnogo ljudi na isti način.”

Bila je vjerna prijateljica koja je uvijek pronalazila način da se nasmije i zrači radošću. “Bila mi je

poput sestre", rekla je Sarah, koja je koordinirala napore obitelji i zajednice tijekom prošle godine kako bi podržala obitelj van Leeuwen. "Nije mislila na sebe, brinula se o ljudima i dušama. Provesti više vremena s njom bila je takva privilegija i prava lekcija o povjerenju u Boga, čak i kada se stvari raspadaju."

Kao majka s rastućom obitelji i kravama za mužu, Jess je morala nešto propustiti. Češće su to bili kućanski poslovi. Između izlaska iz štale i stavljanja male djece u auto na izlet, zaboravila bi očetkati kosu. Njezine objave na Facebooku to pokazuju.

"Jess nam je pokazala da svetac nije netko tko je vanjski savršen", rekla je Anne. "Svetac je osoba koja voli, koju Bog koristi da dođe do ljudi." Jessicina najstarija kći Anastasia (11) rekla je svojoj baki: "Ako će mama

biti svetica, onda će biti svetica za farmere i majke."

Jess se nadala i molila za izlječenje, uzimajući sve moguće tretmane i tražeći pomoć blažene Guadalupe Ortiz, još jedne znanstvenice i marljive radnice. Njezino najmlađe dijete, Nico, imalo je samo osam mjeseci u vrijeme dijagnoze. "Htjela je živjeti duže zbog svoje djece", rekao je Norbert. Istodobno bi govorila ljudima: »Što god Bog želi. Sve što želim je da moja obitelj ode u raj. Samo želim da svi dođu u raj."

Na zajedničkom okupljanju tijekom prošlogodišnjeg posjeta don Fernanda, Jessica je rekla da je "sretna što ima ovaj križ" i upitala kako može uvjeriti druge da nas prihvatanje Božje volje čini sretnima.

Nakon što je istaknuo važnost osobnog uvjerenja i primjera, Otac je priznao da je, ljudski govoreći,

ovakvu radost teško razumjeti. "Ali to je velika nadnaravna istina, jer svako spasenje, svako jedinstvo s Bogom i stoga sva sreća, dolazi od Kristova križa."

Ove riječi našle su odjeka u homiliji koju je propovijedao bolnički kapelan fr. Danny Fraser-Jones tijekom mise zadušnice. Odgovor na pitanje "Zašto?" koje si neizbježno postavljamo kada netko poput Jessice umre "prije vremena", ukazao je na Kristovo djelo otkupljenja na križu i povezao ga s Jessicinim pozivom da posveti svoj rad u Opusu Dei.

„Odgovor se može pronaći samo u Kristu, u njegovoj ljubavi prema nama osobno, u djelu koje za nas osobno čini. Što smo bliže Kristu, to smo bliže odgovoru. I to je posao za sve nas: raditi na približavanju Kristu. U toj težnji počinjemo gledati kao što Bog vidi, počinjemo ljubiti kao što Bog ljubi, a to se zove svetost.

Ovo je put u raj kojim je Jessica kročila i to je naš put.”

Odajući počast svojoj supruzi, Norbert je zabilježio neke od njezinih karakterističnih izreka: “Sretna sam ako mogu pokazati drugima da Bog voli sve ljude i sve duše. Žrtvujem svoj posao Bogu.... Moji neuspjesi... Samo me Bog može učiniti boljom, ja sam u njegovim rukama.” I, možda najvažnije, čin vjere kojem je sveti Josemaria poučio svoje sinove i kćeri u Djelu: “Omnia in bonum” – Bog iz svega izvlači dobro.

“Teško te je pustiti da odeš,” reče Norbert konačno, “ali ja čvrsto vjerujem da si u raju, mjestu na koje si oduvijek željela otići.”

Jessica, hvala ti na tvojoj velikodušnosti, tvom velikom srcu, tvom životu i tvojoj ljubavi. Tvoj posao na zemlji je završen, ali tvoj posao na nebu je tek započeo. Zagovaraj nas, poljoprivrednike i

majke i sve koji se trude pronaći Boga u svom svakodnevnom radu, obiteljskom i društvenom životu: da i mi budemo pravi prijatelji, sijači mira i radosti svima koje susrećemo i svjedoci nade u nebo koje obasjava svaki križ.

CM

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/srela-sam-te-i-shvatila-da-je-zivot-jos-uvijek-lijep/> (13.03.2026.)